

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและการสนับสนุนทางสังคมกับความสามารถในการดูแลตนเองที่บ้านของผู้ป่วยโรคเรื้อรังและหาความสามารถในการพยากรณ์ความสามารถในการดูแลตนเองที่บ้านของผู้ป่วยโรคเรื้อรัง โรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยมีปัจจัยส่วนบุคคลและการสนับสนุนทางสังคมเป็นตัวพยากรณ์ ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือผู้ป่วยโรคเรื้อรังที่มีอายุระหว่าง 15-90 ปี ซึ่งได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคระบบทางเดินหายใจ (โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง) โรคระบบทางเดินอาหาร (โรคแผลที่กระเพาะอาหารและลำไส้, โรคตับแข็ง, โรคพิษสุราเรื้อรัง) โรคหัวใจ (โรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย, โรคหัวใจล้มเหลว, โรคหลอดเลือดไปเลี้ยงหัวใจตีบ) โรคเบาหวาน โรคระบบไหลเวียนเลือด (ความดันโลหิตสูง, เส้นเลือดไปเลี้ยงสมองแตกตีบตัน) ที่มารับการรักษาแผนกอายุรกรรมผู้ป่วยในโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร 4 แห่งคือ โรงพยาบาลวชิรพยาบาล โรงพยาบาลกลาง โรงพยาบาลตากสิน และโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ โรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานครนั้น มีจำนวน 7 แห่ง รวมทั้งโรงพยาบาลหลวงพ่อดำวัดศักดิ์ โรงพยาบาลหนองจอกและโรงพยาบาลลาดกระบัง แต่เนื่องจากโรงพยาบาล 3 แห่งหลังมีจำนวนเตียงรับผู้ป่วยในเพียง 30 เตียง (รวมผู้ป่วยทุกแผนก) และมีจำนวนประชากรน้อยจึงใช้โรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร 4 แห่งที่มีจำนวนเตียงรับผู้ป่วยในมากกว่า 300 เตียงขึ้นไปคือ โรงพยาบาลวชิรพยาบาล โรงพยาบาลกลาง โรงพยาบาลตากสิน และโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ซึ่งประชากรมีคุณสมบัติดังนี้

1.1 เป็นผู้ป่วยโรคเรื้อรังที่แพทย์วินิจฉัยว่าเป็นโรคระบบทางเดินหายใจ (โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง) โรคระบบทางเดินอาหาร (โรคแผลที่กระเพาะอาหารและลำไส้, โรคตับแข็ง, โรคพิษสุราเรื้อรัง) โรคหัวใจ (โรคกล้ามเนื้อหัวใจตาย โรคหัวใจล้มเหลว และโรคหลอดเลือดไป

เลี้ยงหัวใจตีบ) โรคเบาหวาน และโรกระบบไหลเวียนโลหิต (โรคความดันโลหิตสูง, เส้นเลือดไปเลี้ยงสมองตีบตัน) โดยพิจารณาจากการจัดอันดับ 5 อันดับแรกของสาเหตุการเจ็บป่วยเรื้อรังในโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีงบประมาณ 2538 ซึ่งมีอาการนานติดต่อกันเกิน 3 เดือน หรือ 90 วัน และกำลังรักษาในแผนกผู้ป่วยในอายุรกรรม ชาย-หญิง โรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร 4 แห่ง

1.2 อายุ 15-90 ปี

1.3 เป็นผู้ป่วยที่สามารถพูดภาษาไทยและสามารถติดต่อสื่อสารได้

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ป่วยโรคเรื้อรังที่มีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น

2.1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามรำไพสุขสวัสดิ์ ณ อยุธยา (2533:41) เมื่อระดับความมีนัยสำคัญเป็น .05 ตามสูตรดังนี้

$$n = \frac{z^2 \sigma^2}{d^2}$$

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{1.96^2 \times 3.67^2}{0.6^2}$$

$$= 143.7 \approx 150$$

เมื่อ $n =$ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$z =$ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์

$\sigma =$ ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการสนับสนุน

ของสังคมของผู้ป่วยที่เคยมีผู้ศึกษา = 3.67

$d =$ ความคลาดเคลื่อน = 0.6

2.2 หากกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงพยาบาลตามสัดส่วนของประชากรดังนี้

$$n_n = \frac{n_x N_n}{N}$$

เมื่อ $n_n =$ จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงพยาบาล

$n_x =$ จำนวนประชากรในแต่ละโรงพยาบาล

(แผนกอายุรกรรมผู้ป่วยในเดือนมกราคม 2540)

$N_n =$ จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย (150 คน)

N = จำนวนประชากรทั้งหมดของการวิจัย (จำนวนผู้ป่วยในแผนกอายุรกรรมชาย-หญิงของโรงพยาบาลวชิรพยาบาล โรงพยาบาลกลาง โรงพยาบาลตากสิน และโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ในเดือนมกราคม = 1,126 คน)

การคำนวณกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงพยาบาล ได้จำนวนดังนี้

โรงพยาบาล	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่างคน
วชิรพยาบาล	469	62
โรงพยาบาลกลาง	251	30
โรงพยาบาลตากสิน	214	30
โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์	192	28
รวม	1,126	150

2.3 กลุ่มตัวอย่างเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้และนำแบบสัมภาษณ์มาสัมภาษณ์ผู้ป่วย ในแต่ละโรงพยาบาลทุกวันจนกระทั่งครบตามจำนวน 150 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร วารสาร และงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อศึกษาทฤษฎีกรอบแนวคิด เนื้อหาในเรื่องต่าง ๆ ที่จะนำมาเป็นกรอบในการสร้างแบบสัมภาษณ์ในแต่ละชุด

2. นำแนวคิดการสนับสนุนทางสังคม ของ Sarafino ศึกษาการสร้างแบบสัมภาษณ์ การสนับสนุนทางสังคมของบุญทิวา โพธิเจริญ มาสร้างเครื่องมือการสนับสนุนทางสังคมและแนวคิดทฤษฎีไอริเริ่มมาสร้างเครื่องมือความสามารถในการดูแลตนเองที่บ้านของผู้ป่วยโรคเรื้อรังให้เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีลักษณะสอดคล้องตรงกับหลักการของแนวคิดและทฤษฎีนั้น ๆ

3. ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพสมรส ระยะเวลาการเจ็บป่วย และลักษณะที่

อยู่อาศัย สมาชิกในครอบครัวที่ช่วยเหลือ ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการรักษา และการปฏิบัติตนเมื่อเกิดอาการเจ็บป่วย แบบสัมภาษณ์ส่วนนี้ มีลักษณะเป็นการเติมข้อความลงในช่องว่างและเป็นข้อให้เลือกตอบตามความเป็นจริง

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์การสนับสนุนทางสังคมเป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้างที่ผู้วิจัยดัดแปลงจากแบบสัมภาษณ์การสนับสนุนทางสังคมในผู้ป่วยโรคเอดส์ของบุญทิวา โพธิเจริญ และจากแนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคมของ Sarafino ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้านเป็นข้อคำถามทางบวก ดังนี้

การสนับสนุนทางด้านอารมณ์	จำนวน 7 ข้อ
การสนับสนุนทางด้าน การได้รับการยอมรับนับถือ	จำนวน 7 ข้อ
การสนับสนุนทางด้านวัตถุ	จำนวน 4 ข้อ
การสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร	จำนวน 4 ข้อ

แบบสัมภาษณ์นี้เป็นชนิดมาตรวัดแบบลิคเดิร์ท (Likert Type Scale) มี 5 ระดับ คือระดับตามความเป็นจริงที่ได้รับมากที่สุด ได้รับมาก ได้รับปานกลาง ได้รับน้อย และได้รับน้อยที่สุด

กำหนดการให้คะแนนดังนี้

ระดับตามความเป็นจริงที่ได้รับ	คะแนน
ได้รับมากที่สุด	5
ได้รับมาก	4
ได้รับปานกลาง	3
ได้รับน้อย	2
ได้รับน้อยที่สุด	1

เกณฑ์การแปลผลแบบสัมภาษณ์สนับสนุนทางสังคม มีการกำหนดการให้คะแนนตั้งแต่ 1-5 คะแนนมีเกณฑ์การพิจารณาแบ่งระดับการสนับสนุนทางสังคมออกเป็น 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนน 4.50-5.00	คะแนน มีการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูงมาก
คะแนน 3.50-4.49	คะแนน มีการสนับสนุนทางสังคมในระดับสูง
คะแนน 2.50-3.49	คะแนน มีการสนับสนุนทางสังคมในระดับปานกลาง
คะแนน 1.50-2.49	คะแนน มีการสนับสนุนทางสังคมในระดับต่ำ
คะแนน 1.00-1.49	คะแนน มีการสนับสนุนทางสังคมในระดับต่ำมาก

ส่วนที่ 3 แบบสัมภาษณ์ความสามารถในการดูแลตนเองที่บ้านของผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ซึ่งผู้วิจัย 5 สร้างขึ้นเอง โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติในการดูแลตนเองของ โอเร็ม เป็น ข้อคำถามทางบวกประกอบด้วย

- 3.1 การปฏิบัติเพื่อการดูแลตนเองที่จำเป็นโดยทั่วไป จำนวน 12 ข้อ
 3.2 การปฏิบัติเพื่อการดูแลตนเองที่จำเป็นตามระยะพัฒนาการ จำนวน 5 ข้อ
 3.3 การปฏิบัติเพื่อการดูแลตนเองที่จำเป็นเมื่อมีปัญหาทางด้านสุขภาพ จำนวน 11 ข้อ

แบบสัมภาษณ์นี้เป็นชนิดมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Type Scale) มี 5 ระดับ คือ ระดับที่ปฏิบัติจริงมากที่สุด ปฏิบัติจริงมาก ปฏิบัติจริงปานกลาง ปฏิบัติจริงน้อย และปฏิบัติจริงน้อยที่สุด

กำหนดการให้คะแนนดังนี้

ระดับการปฏิบัติจริง	คะแนน
ระดับที่ปฏิบัติจริงมากที่สุด	5
ปฏิบัติจริงมาก	4
ปฏิบัติจริงปานกลาง	3
ปฏิบัติจริงน้อย	2
ปฏิบัติจริงน้อยที่สุด	1

เกณฑ์การแปลผลแบบสัมภาษณ์ความสามารถในการดูแลตนเองที่บ้านของผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีการกำหนดการให้คะแนนตั้งแต่ 1-5 คะแนน มีเกณฑ์การพิจารณาแบ่งระดับความสามารถในการดูแลตนเองที่บ้านออกเป็น 5 ระดับโดยใช้เกณฑ์คะแนนเฉลี่ย ดังนี้

คะแนน	4.50-5.00	คะแนน	มีความสามารถในการดูแลตนเองที่บ้านในระดับมากที่สุด
คะแนน	3.50-4.49	คะแนน	มีความสามารถในการดูแลตนเองที่บ้านในระดับมาก
คะแนน	2.50-3.49	คะแนน	มีความสามารถในการดูแลตนเองที่บ้านในระดับปานกลาง
คะแนน	1.50-2.49	คะแนน	มีความสามารถในการดูแลตนเองที่บ้านในระดับต่ำ
คะแนน	1.00-1.49	คะแนน	มีความสามารถในการดูแลตนเองที่บ้านในระดับต่ำที่สุด

ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร วารสาร รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์ขึ้น แล้วนำไปผ่านการพิจารณาแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 8 ท่าน ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้คือ

1.1 อาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์ในการสอนและดูแลผู้ป่วยโรคเรื้อรัง จำนวน 3 ท่าน

1.2 พยาบาลที่มีประสบการณ์ในการดูแลผู้ป่วยโรคเรื้อรังนานกว่า 10 ปี จำนวน 2 ท่าน

1.3 พยาบาลผู้ดูแลผู้ป่วยโรคเรื้อรังที่บ้าน จำนวน 1 ท่าน

1.4 แพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านอายุรศาสตร์ จำนวน 2 ท่าน

เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา รวมถึงพิจารณาความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ กำหนดเกณฑ์ของความตรงโดยถือเกณฑ์ 6 ใน 8 ท่านของผู้ทรงคุณวุฒิที่ยอมรับ และเห็นชอบด้วยจึงจะถือว่ามีความตรงตามเนื้อหา ในส่วนที่ไม่ตรงตามเนื้อหา นำมาปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะ

2. การหาความเที่ยง (Reliability) ของแบบสัมภาษณ์ นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับผู้ป่วยโรคเรื้อรังที่มีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษารวม 30 ราย แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ การสนับสนุนทางสังคมของผู้ป่วยโรคเรื้อรังเท่ากับ .9350 แบบสัมภาษณ์ความสามารถในการดูแลตนเองที่บ้านของผู้ป่วยโรคเรื้อรังเท่ากับ .8745 และเมื่อนำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 150 ราย หาความความเที่ยงด้วยวิธีการเดิมได้ค่าความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ การสนับสนุนทางสังคมของผู้ป่วยโรคเรื้อรังเท่ากับ .8067 และแบบสัมภาษณ์ความสามารถในการดูแลตนเองที่บ้านของผู้ป่วยโรคเรื้อรังเท่ากับ .8321

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอความร่วมมือ ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

2. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้ป่วยโรคเรื้อรังแผนกอายุรกรรม ผู้ป่วยใน โรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 แห่ง

3. ผู้วิจัยเข้าพบหัวหน้าหออายุรกรรมชาย-หญิง ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย รายละเอียด วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวนและคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเพื่อขอ ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

4. ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้ป่วยซึ่งเป็นผู้ป่วยที่สามารถพูดภาษาไทยและ สามารถสื่อสารได้ โดยการแนะนำตัว ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย อธิบายถึงวิธีการ ตอบแบบสัมภาษณ์ทำการสัมภาษณ์ผู้ป่วย โดยผู้วิจัยเองจะใช้วิธีการอ่านข้อคำถามทีละข้อ แล้วให้ผู้ป่วยตัดสินใจเลือกตอบคำถาม โดยผู้วิจัยเป็นผู้บันทึกคำตอบและเปิดโอกาสให้ผู้ป่วย ชักถามข้อคำถามที่ไม่เข้าใจได้ขณะตอบแบบสัมภาษณ์ แต่ในกรณีถามข้อมูลความรู้เกี่ยวกับ สุขภาพ โรคของผู้ป่วยผู้สัมภาษณ์จะให้ข้อมูลและอธิบายให้ภายหลังการสัมภาษณ์แล้วซึ่งได้ย่ำ กับผู้ป่วยอีกครั้งว่าแบบสัมภาษณ์จะไม่มีชื่อผู้ป่วย ขอความร่วมมือในการตอบคำถามตาม ความจริง โดยคำตอบของผู้ป่วยจะไม่มีผลใด ๆ ต่อการดูแลรักษาที่ผู้ป่วยจะได้รับในการ สัมภาษณ์ผู้ป่วยแต่ละรายใช้เวลาประมาณรายละเอียด 45 - 60 นาที การสัมภาษณ์เริ่มดำเนินการ ตั้งแต่วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2541 ถึงวันที่ 27 มีนาคม 2541 รวมทั้งสิ้น 50 วัน โดยเริ่มสัมภาษณ์ จากหอผู้ป่วยอายุรกรรมชาย และอายุรกรรมหญิง แห่งละ 1 วัน โรงพยาบาลวชิรพยาบาล แล้ว สัมภาษณ์ที่อายุรกรรมชายและหญิงแห่งละ 1 วัน โรงพยาบาลกลาง โรงพยาบาลตากสิน โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ต่อไปเรื่อย ๆ สลับกันไป จนกระทั่งครบตามจำนวน

5. นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสัมภาษณ์มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล กำหนดรหัสของแบบสัมภาษณ์ รหัสของข้อมูล คิดคะแนนตามที่กำหนดไว้แล้วนำมาวิเคราะห์ ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ โดยมีการกำหนดคะแนนดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล

เพศ	ใช้ตัวแปรหุ่นคือ	เพศชาย	กำหนดให้เป็น	0
		เพศหญิง	กำหนดให้เป็น	1
อายุ	ใช้ตัวแปรหุ่นคือ	อายุน้อยกว่า 60 ปี	กำหนดให้เป็น	0
		อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป	กำหนดให้เป็น	1
ระดับการศึกษา	ใช้ตัวแปรหุ่นคือ	ต่ำกว่าประถมศึกษา	กำหนดให้เป็น	0
		สูงกว่าประถมศึกษาขึ้นไป	กำหนดให้เป็น	1
รายได้ของครอบครัว ต่อเดือน	ใช้ตัวแปรหุ่นคือ	ไม่มีรายได้ - น้อยกว่า 5,000 บาท	กำหนดให้เป็น	0
		รายได้ตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป	กำหนดให้เป็น	1
สถานภาพสมรส	ใช้ตัวแปรหุ่นคือ	ไม่มีคู่สมรส	กำหนดให้เป็น	0
		คู่สมรสอยู่ด้วยกัน	กำหนดให้เป็น	1
ระยะเวลาในการเจ็บ ป่วย	ใช้ตัวแปรหุ่นคือ	เจ็บป่วยมากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี	กำหนดให้เป็น	0
		เจ็บป่วยมากกว่า 1 ปีขึ้นไป	กำหนดให้เป็น	1
ลักษณะที่อยู่อาศัย	ใช้ตัวแปรหุ่นคือ	มีบ้านเป็นของตนเอง	กำหนดให้เป็น	1
		ไม่มีบ้านเป็นของตนเอง	กำหนดให้เป็น	0
สมาชิกในครอบครัว ที่ช่วยเหลือ	ใช้ตัวแปรหุ่นคือ	คู่สมรส - บุตร	กำหนดให้เป็น	1
		บุคคลนอกครอบครัว	กำหนดให้เป็น	0
ผู้รับผิดชอบค่าใช้ จ่ายในการรักษา	ใช้ตัวแปรหุ่นคือ	สมาชิกในครอบครัว , ญาติ	กำหนดให้เป็น	1
		องค์กรภายนอกครอบครัว	กำหนดให้เป็น	0
การปฏิบัติตนเมื่อ เกิดอาการเจ็บป่วย	ใช้ตัวแปรหุ่นคือ	ไม่ได้รับการรักษากับแพทย์	กำหนดให้เป็น	0
		รับการรักษากับแพทย์	กำหนดให้เป็น	1

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 150 คน มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) โดยทำการวิเคราะห์ตามแผนระเบียบวิธีทางสถิติดังนี้

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลนำมาแยกประเภท และวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

2. ข้อมูลการสนับสนุนทางสังคมของผู้ป่วยโรคเรื้อรัง และข้อมูลความสามารถในการดูแลตนเองที่บ้านของผู้ป่วยโรคเรื้อรังทั้งในแต่ละด้านและโดยรวม วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3. หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ระยะเวลาในการเจ็บป่วย ลักษณะที่อยู่อาศัย สมาชิกในครอบครัวที่ช่วยเหลือผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการรักษา และการปฏิบัติตนเมื่อเกิดอาการเจ็บป่วยกับความสามารถในการดูแลตนเองที่บ้านของผู้ป่วยโรคเรื้อรัง โดยใช้การทดสอบ Cramer's V และปัจจัยส่วนบุคคล คือ อายุ รายได้กับความสามารถในการดูแลตนเองที่บ้านของผู้ป่วยโรคเรื้อรัง โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

4. หาความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมกับความสามารถในการดูแลตนเองที่บ้านของผู้ป่วยโรคเรื้อรัง โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)

5. วิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ ความสามารถในการดูแลตนเองที่บ้านของผู้ป่วยโรคเรื้อรัง โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สร้างสมการพยากรณ์ความสามารถในการดูแลตนเองที่บ้านของผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ทั้งในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน